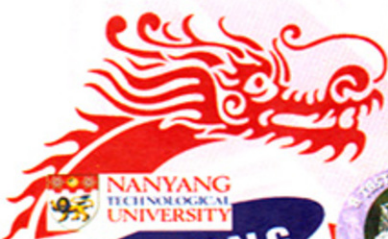

ရာစုသစ်သည့် အာရှခေတ်လော သုံးစိုးနိုင်

Dubai
International

KOREA ECO-LABEL

Korea Telecom

SAMSUNG

VIET VUONG

REI - Vietnam

building people
build nation

world skills
Calgary 2009

دبي
DUBAI MUNICIPALITY

Dubai
Middle East & North Africa

THE
KOREA
SOCIETY

Kuala
Lumpur

NUS
National
University of Singapore

maple

အမှာ စကား

"ရာစုသစ်သည် အာရှခေတ်လော" စာအုပ်သည် ၂၀၀၀ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၅ ခုနှစ်အတွင်း စပယ်ဖြူနှင့် ခေတ်သစ်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ပါဝင်ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးများ စုစည်းထားမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုသို့ စုစည်းထားသော ဆောင်းပါးများမှာ အာရှ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို နယ်ပယ်အသီးသီး ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ တင်ပြထားကြပါသည်။ ။ "ဒစ်ဂျယ်တယ် အာရှ" အခန်းတွင် အာရှ၏ နည်းပညာဆိုင်ရာ ထိုးဖောက်ရှေ့တန်းရောက်လာသော အပိုင်းများကို မီးမောင်းထိုးပြထားပါသည်။ ။ ဆက်၍ အာရှ၏ ရှေ့တန်းအရောက်ဆုံး နိုင်ငံကြီးများ ဖြစ်ကြသော ဂျပန်၊ တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယတို့ ၏ လင်းလက်တောက်ပသော အနာဂါတ်ကို ပုံဖော်ကောက်ကြောင်းဆွဲပြထားပါသည်။ ။ ထိုမှ တဆင့် ခုန်လွှားတိုးတက်လာသော အာရှကျားများ နှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးရေစီးကြောင်းထဲသို့ လှိုင်းစီးဝင်ရောက်လာကြသော အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများ အကြောင်းကိုလည်း လက်လှမ်းမှီသမျှ မိတ်ဆက်ပြထားပါသည်။ ။ တဆက်ထဲတွင် အာရှ၏ နည်းပညာဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများကို သာမက ဂလိုဘယ်ဖြစ်စဉ်အတွင်းသို့ ပေါင်းစပ်စီးဝင်လာနေကြသော အာရှ၏ တန်ဖိုးများ ၊ အာရှယဉ်ကျေးမှု အနုပညာများ အကြောင်းကိုပါ လက်လှမ်းမှီသမျှ တင်ပြထားပါသည်။ ။

ဤဆောင်းပါးများ စုစည်းထားမှု၏ အဓိကနှင့် တစ်ခုတည်းသော ဦးတည်ချက်မှာ "၂၁ရာစုသည် အမေရိကန်ရာစုပင် ဖြစ်လိမ့်မည်" ဆိုသ

ည် ကို အနောက်တိုင်းပညာရှင်များက ဟောကိန်းထုတ်နေကြသည့် အခါသမယတွင် "ရာစုသစ်သည် အာရှခေတ်လော" ဆိုသည့် မေးခွန်းကိုလည်း စဉ်းစားပြောဆိုကြည့်ရန် ရည်ရွယ်ရင်းသာဖြစ်ပါသည်။

ရာစုသစ်သည် အမေရိကန်ရာစုနှစ်လော

ကမ္ဘာကျော် "THE ECONOMISTS" မဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုလောက် တာဝန်ယူခဲ့သူ ဘီလ်အမ်းမွတ် (Bill Emmott) က (၂၁ ရာစု) ရဲ့ အလားအလာတွေကို "20:21 Vision" အမည်နှင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ရာစုသစ်အတွက် အရေးကြီးဆုံးပြဿနာ (၂)ရပ်ဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အရင်းရှင်စနစ်တို့ ရဲ့ အလားအလာတွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး သုံးသပ်ဆန်းစစ်ပြထားတယ်။ အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို စိန်ခေါ်နေတဲ့ အမေရိကန် စူပါပါဝါရဲ့ တစ်ကိုယ်တော်ခေါင်းဆောင်မှု၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ တရုတ်ပြည်ကြီးရဲ့ အနာဂတ်ဦးတည်ချက်၊ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ စူပါပါဝါ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ အနေအထားနှင့် အကြမ်းဖက်ဝါဒရဲ့ စိန်ခေါ်မှုစတဲ့ အရေးကြီးပြဿနာတွေကို ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာ တင်ပြထားပါသည်။ ဒီလိုတင်ပြရာမှာ ၂၁ ရာစုရဲ့ အလားအလာတွေကို ၂၀ ရာစုအတွေ့အကြုံတွေနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပေါင်းချုပ်၊ သင်ခန်းစာထုတ်ပြသွားခဲ့ပါတယ်။

အယ်ဒီတာချုပ် ဘီလ်အမ်းမွတ်ရဲ့ အမြင်ကတော့ရှင်းပါတယ်။ "၂၁ ရာစုမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု မရှိမဖြစ်လိုအပ်တယ်။ ရာစုသစ်ဟာ အမေရိကန်ရာစုနှစ်ပဲဖြစ်လိမ့်မယ်" လို့ ရဲရဲတင်းတင်း၊ ကောက်ချက်ဆွဲလိုက်တာပါပဲ။ ဒီလိုပြောတာ၊ ဘီလ်အမ်းမွတ်တစ်ယောက်ထဲတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သမိုင်းပညာရှင် ဘတ်ကက်ပလန် (BURT CAPLAN

) ကလည်း "ရာစုသစ်ကို အနောက်တိုင်းကပဲ၊ ခြယ်လှယ်စိုးမိုးပါလိမ့်မယ်" လို့ ထောက်ခံချက်ပေးခဲ့ပါသေးတယ်။ အလားတူ နိုင်ငံရေး ဘောဂဗေဒ ပညာရှင် မိုက်ကယ်ပရောတ်စ် (MICHAEL PROUST) ကလည်း ပဲ၊ "၂၁ရာစုကို အနောက်ဥရောပကသာပိုင်ရမည်" လို့ ကြွေးကြော်ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်ကယ်တော့ အနာဂတ်ကို ဟောကိန်းထုတ်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိပေမယ့် သေချာရေရာလှတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သမိုင်းပညာရှင် ဆမ်ဂေါ်ဒွင် (SAM GOLDWIN) က "ဘယ်တော့မှ ဟောကိန်းထုတ်ဖို့ မကြိုးစားကြနှင့်။ အထူးသဖြင့် အနာဂတ်ကိုပေါ့" လို့ ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဘီလ်အမ်းမွတ်ကတော့ "အတိတ်ကိုဝေးဝေး ပြန်လှည့်ကြည့်နိုင်လေ၊ အနာဂတ်ကို ဝေးဝေးလှမ်းမြင်နိုင်လေပဲ" ဆိုတဲ့ ချာချီရဲ့ စကားကိုကိုးကားပြီး ၂၀ရာစုဟောင်းကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ရင်း ၂၁ရာစုအတွက် နိုင်ငံရေးဟောကိန်းထုတ်ခဲ့ပုံပါပဲ။

အယ်ဒီတာကြီး ဘီလ်အမ်းမွတ်ရဲ့ အမြင်အရ နှစ်ဆယ်ရာစုဆန်းစစ်က ကမ္ဘာ့ပြည်သူတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းကြွယ်ဝတဲ့ ခေတ်ကြီးတစ်ခေတ်ကို မျှော်မှန်းခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနှစ်ဆယ်ရာစုနှစ် တစ်ခုထဲအတွင်းမှာပဲ သမိုင်းမှာ အဆိုးဝါးဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံး၊ အရက်စက်ဆုံး ကမ္ဘာစစ်ကြီး (၂)ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့ရတယ်။ ဒါဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ၂၀ရာစုထဲမှာ နေမဝင်အင်ပါယာကြီးရဲ့ အရှင်သခင်၊ ဗြိတိသျှတို့ အားနည်းလျော့ရဲလာချိန်မှာ ဂျာမနီ အီတလီ ဂျပန်တို့ က၊ ပခုံးချင်းယှဉ်နိုင်လောက်အောင် အားကောင်းမောင်းသန် ဖြစ်လာခဲ့ကြတယ်။ ဒီလို အင်္ဂလန်ကလည်း ဗိုလ်မလုပ်နိုင်၊ ဂျာမနီကလည်း ဘိတ်အဖြစ်မခံနိုင်ချိန်မျိုးမှာ စစ်ပွဲတွေ ထဖြစ်ခဲ့ကြတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ၂၁ရာစုကို ငြိမ်းချမ်းစည်ပင် ဖွံ့ဖြိုးစေ

လိုတယ်ဆိုရင် မဟာစူပါ ပါဝါ၊ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဗိုလ်ရှိနေဖို့ လိုတယ်။ ရှင်း
ရှင်းပြောရရင် အမေရိကန်စူပါပါဝါဟာ ရာစုသစ်မှာ လည်း ဗိုလ်တကာ
ဘုရင်ဖြစ်နေဖို့၊ လုပ်နေဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ သူတို့ က ဆိုလိုချင်တာပါ။

၂၀ရာစု ဒုတိယပိုင်းဟာ အမေရိကန်ရာစုနှစ်ဖြစ်ခဲ့သလို ၂၁ရာစုဟာ
လည်း အမေရိကန်ရာစုနှစ်ပဲ ဆက်ဖြစ်နေလိမ့်ဦးမယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ၁၈ရာစု ဒုတိယပိုင်းမှာ
နေမဝင်အင်ပါယာကြီးဖြစ်လာခဲ့တဲ့ ဗြိတိန်နိုင်ငံဟာ ၁၉ ရာစုတစ်လျှော
က်လုံးမှာ လည်း ပြိုင်ဖက်မရှိတဲ့ တစ်ခုတည်းသော အင်အားကြီးနိုင်ငံ
အဖြစ် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်ခဲ့လို့ ပါပဲ။ အလားတူစွာ အမေရိကန်နိုင်
ငံမှာ လည်း တစ်ခုတည်းသော မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံအဖြစ် နောက်ထ
ပ်ရာစုနှစ်တစ်ခု (သို့မဟုတ်) နှစ်ခုလောက် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်လိမ့်
မည်လို့ အနောက်တိုင်းပညာရှင်များက ယုံကြည်ယူဆနေခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါ့အပြင် အမေရိကန်နိုင်ငံဟာ နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်အစပိုင်း ဆယ်စုနှစ်
များကတည်းက ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခဲ့ပေမယ့် ဗြိတိန်နိုင်ငံရဲ့ အင်အားကို
ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ နှစ်ပေါင်း ၅၀ နီးပါးမျှ ကြိုးပမ်းခဲ့ကြရတယ်လို့ ဆိုပါတ
ယ်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်ရောက်ချိန်မှာ တော့ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ တစ်ဦးချင်း
ထုတ်ကုန်တန်ဖိုးဟာ အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများ ရဲ့ နှစ်ဆရှိပြီး၊ ဂျပန်နိုင်
ငံထက် ငါးဆမျှမြင့်မား တိုးတက်ခဲ့တယ်။ နှစ်ဆယ်ရာစုအကုန်ပိုင်း ၁
၉၉၅ ခုနှစ်မှာ တောင် အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ထုတ်ကုန်တန်ဖိုးဟာ ဥရောပ
သမဂ္ဂတစ်ခုလုံးနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့ ထက် တစ်ဆကျော်မျှ မြင့်မားသာလွန်
ဆဲပဲရှိပါတယ်။ အမေရိကန်ရဲ့ နှစ်စဉ်ပျမ်းမျှစစ်သုံးစရိတ်ဟာ ဘီလျှံနှစ်
ရာကျော်ရှိနေတဲ့ အတွက် နေတိုး စစ်မဟာမိတ် အဖွဲ့တစ်ခုလုံးရဲ့ အသုံး
စရိတ်ထက် ၅၀% ခန့်မျှ များ ပြားနေဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ
ရဲ့ ပြည်တွင်းမှာ စစ်အခြေစိုက်စခန်းပေါင်း (၈၈)ခုသာ ရှိနေပေမယ့် က

မ္ဗာတ စ်လွှားမှာ ဖြန့်ကြက်ချထားတဲ့ စစ်စခန်းပေါင်း(၇၂၅)ခုအထိ ရှိနေကြဆဲဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ကမ္ဘာကြီးရဲ့ လုံခြုံရေးတည်ငြိမ်ရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ၂၁ရာစုအထိ အမေရိကန်နိုင်ငံက ဆက်လက်တာဝန်ယူသွားရမည့် အနေအထားဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အနောက်တိုင်းပညာရှင်အချို့ကတော့ ၂၁ရာစုနှောင်းပိုင်းကာလများမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ စူပါပါဝါအနေအထားကို စိန်ခေါ်လာနိုင်တဲ့ နိုင်ငံအချို့လည်း ရှိကောင်းရှိလာနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ယူဆလာခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီလို စိန်ခေါ်အံ့တုလာနိုင်စရာ တိုင်းပြည်တွေကို စာရင်းချကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ တရုတ်၊ ဂျပန်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွေရဲ့ မဟာဗျူဟာ ဦးတည်ချက်နှင့် ခြေလှမ်းတွေကို အနောက်တိုင်းပညာရှင်တွေက အင်အားချိန်ခွင်လျှာပေါ်မှာ တင်ပြီး တိုင်းတာချိန်စက်၊ တွက်ချက်နေကြပါပြီ။

နိုးလာသော နဂါးကြီး

စင်စစ်အားဖြင့် အာရှနဂါးကြီးကို နပိုလီယံသတိပေးခဲ့သလို မည်သူမျှပုတ်၍ နိုးခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ သူ့ဟာသူအချိန်တန်၍ နိုးလာခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ တရုတ်နဂါးကြီး တကယ်တမ်း လှုပ်ရှားလူးလွန့်ကာ ရုန်းထလာတဲ့ အခါ တစ်ကမ္ဘာလုံးက အံ့ဩမှ င်သက်မိခဲ့ရပါတယ်။ ၁၉၈၀ ခုနှစ်က ၁၉၉၀ခုနှစ်အတွင်း တရုတ်ပြည်ရဲ့ နှစ်စဉ်စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းဟာ ၇% ကနေ ၁၀% အတွင်းမှာ ရှိနေခဲ့ပြီး ထောင်စုနှစ်ကုန်ပိုင်းမှာ တော့ ၁၀% ကနေ ၁၃% ထိရှိလာခဲ့လို့ အလွန်ထူးခြားတဲ့ အောင်မြင်မှုကြီးတစ်ရပ်အဖြစ် ကမ္ဘာက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရပါတယ်။ ၂၀ ရာစုအတွင်းက အမေရိကန်နှင့် အနောက်ဥရောပတို့ ရဲ့ နှစ်စဉ် ပျမ်းမျှဖွံ့ဖြိုးမှုနှုန်းဟာ ၂.၅% ထက် မပိုခဲ့ကြပါဘူး။ ၁၉၇၈ ခုက ၂

၀၀၀ ခုနှစ်ထိ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်းမှာ တရုတ်ပြည်ရဲ့ လူတစ်ဦးချင်း ဝင်ငွေဟာ (၄) ဆမျှ တိုးတက်ကြီးထွားခဲ့တယ်။ ဒါ့အပြင် ဒီကာလအတွင်းမှာ ပဲ တရုတ်ပြည်သူလူထုရဲ့ ၂၀% (သို့မဟုတ်) တရုတ်လူမျိုးသန်း ၃၀၀ ခန့်ဟာ ဆင်းရဲတွင်းကလွတ်ကင်းကာ လူလတ်တန်းစားဘဝထဲကို ပြောင်းသွားခဲ့ကြပါပြီ။ ရင်သပ်ရှုမောအံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ စီးပွားရေး အောင်မြင်မှုကြီးပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့အထိတော့ တရုတ်ပြည်ဟာ မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ မဖြစ်နိုင်သေးဘူးဆိုတဲ့ အယ်ဒီတာဘီလ်အင်းမွတ်ရဲ့ ကောက်ချက်ကို မလွဲမရှောင်သာစွာ လက်ခံထားကြဦးမှာ ပါပဲ။ တရုတ်ပြည်ရဲ့ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုပမာဏဟာ အရှိန်အဟုန်နှင့် တိုးတက်နေတာမှန်ပေမယ့် လူဦးရေ ၁.၃ ဘီလျံခန့်ရှိနေတဲ့ အတွက် သူရဲ့ ပို့ကုန်တင်ပို့မှု ပမာဏဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးပို့ကုန်ပမာဏရဲ့ ၅% သာသာပဲရှိပါသေးတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဥရောပက နယ်သာလန်နိုင်ငံသာသာလောက်ပါပဲ။ ဒီလို လူဦးရေများ လွန်းတဲ့ အတွက် ရာစုသစ်အစပိုင်းထဲကို ဝင်ရောက်ခဲ့တဲ့ အချိန်အထိ လူတစ်ဦးချင်း ထုတ်ကုန်တန်ဖိုးပမာဏဟာ ပျမ်းမျှကြေး ဒေါ်လာ တစ်ထောင်အောက်မှာ (870 \$)ပဲရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂက ထုတ်ပြန်တဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုအဆင့်ဟာ တရုတ်ပြည်အတွက် အဆင့်(၁၄၁) မျှသာ ရှိသေးတာကို တွေ့ရနိုင်ပါတယ်။ တရုတ်ပြည်ကို နှစ်စဉ်ပြည်ပမှ လာရောက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပမာဏဟာ ပျမ်းမျှ ၄၄ ဘီလျံသာရှိလို့ အာရှမှာ အမြင့်ဆုံးလို့ ပြောနိုင်ပေမယ့် ဥရောပနှင့်ယှဉ်ရင် ဗြိတိန်နိုင်ငံရဲ့ ထက်ဝက်မျှသာ ရှိနေပါသေးတယ်။

ဒါကြောင့် တိုတောင်းတဲ့ ကာလတစ်ခုအတွင်းမှာ တော့ တရုတ်ပြည်ဟာ မဟာအင်အားကြီး နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်လာဖို့ မလွယ်လှသေးပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ရေရှည်အမြင်အရကြည့်ကြမယ် ဆိုရင်တော့ ၂၀ ရာစုအစပိုင်းက ဂျပန်လိုပဲ အာရှရဲ့ အင်အားကြီးနိုင်ငံဖြစ်လာနိုင်စရာ အကြောင်းအချက်တွေ ရှိနေပါတယ်။ ပညာရှင်တစ်ချို့ရဲ့ တွက်ချက်ခန့်မှန်းမှုအရ တရုတ်ပြည်အနေနှင့် စီးပွားရေး တိုးတက်မှုနှုန်း ပျမ်းမျှ ၁၀%ကိုသာ ဆက်ထိန်းသွားနိုင်မည်ဆိုရင် ဆယ်စုနှစ် (၃) ခုခန့်အတွင်းမှာပင် စီးပွားရေးအရ အမေရိကန်ကို ဖြတ်ကျော်တက်သွားနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ယူဆနေကြပါပြီ။

ကျိုးသွားသော ဆာမူရိုင်းခါး

အာရှမှာ ပထမဆုံး ပြန်လည်ရှင်သန် ထမြောက်လာတဲ့ နိုင်ငံက ဂျပန်နိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ ၁၈၆၀ ခုနှစ်၊ မေဂျီပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကာလကစပြီး ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ ပြန်လည်ဆန်းသစ်ရေးခေတ် စတင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၀၅ ခုနှစ်မှာ တော့ဥရောပအင်အားကြီးနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ရုရှားကို အနိုင်တိုက်ပြရင်းနှင့် အာရှရဲ့ ဆာမူရိုင်းသွေးကို ပြသနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ၂၀ ရာစုရဲ့ အဆိုးဝါး အရက်စက်ဆုံး စစ်ပွဲကြီးထဲမှာ ရှုံးနိမ့်ခဲ့တဲ့ အတွက် ဆာမူရိုင်းတို့ ရဲ့ ဓားကျိုးသွားခဲ့ကာ အမေရိကန် ထီးရိပ်အောက်မှာ ဝင်ရောက်ခိုလှုံခဲ့ရပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယခုအခါမှာ ဂျပန်နိုင်ငံဟာ အမေရိကန်ပြီးရင် ဒုတိယစီးပွားရေးအင်အား အကြီးဆုံး စူပါပါဝါဖြစ်လာခဲ့ပြီး ၁၉၆၀ ခုနှစ်က ၁၉၈၀ ခုနှစ်အတွင်း ကာလတွေဟာ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေး "စန်း"အပွင့်ဆုံး ကာလတွေပါပဲ။ အဓိကအားဖြင့် အီလက်ထရွန်းနစ်စက်မှုထုတ်ကုန်တွေ ကမ္ဘာကို အများ ဆုံးဖြန့်ဖြူးထုတ်လုပ်ရင်း ကြွယ်ဝချမ်းသာလာခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်။ ၈၀ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ပထမဆုံးကားထုတ်လုပ်ရော

င်းချခဲ့တဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံထဲကိုတောင် ကားတွေတင်ပို့ရောင်းချ နိုင်စွမ်းရှိခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း "ဂျပန်ပြည်တွင် လုပ်သည် " ဆိုတဲ့ စာတန်းတံဆိပ်ဟာ ကမ္ဘာ့ကုန်စည်ဈေးကွက်ကို လွှမ်းမိုးခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးချုပ်ဆိုခဲ့ကြတဲ့ "တိုကျိုစာချုပ်" အရ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ လုံခြုံရေးကို အမေရိကန်နိုင်ငံက တာဝန်ယူထားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဂျပန်နိုင်ငံအနေနှင့် စစ်အသုံးစရိတ်များ စွာ ကုန်ကျစရာ အကြောင်း မရှိခဲ့ပါ။ အကျိုးဆက်အဖြစ် နိုင်ငံတကာ ကုန်သွယ်ရေးကရ တဲ့ အမြတ်ငွေတွေကို ဂျပန်ဘဏ်ကြီးတွေက ကမ္ဘာအနှံ့လှည့်လည် ရင်းနှီး မြှုပ်နှံခဲ့တယ်။ ဒီလိုနှင့် ၈၀ခုနှစ်အတွင်းမှာ ဂျပန်နိုင်ငံဟာ ကမ္ဘာမှာ ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အများ ဆုံးလုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး မြီရှင်နိုင်ငံကြီးဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ၁၉၉၀ ခုနှစ်အတွင်းက ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ တိုကျိုစတော့ရှယ်ယာဈေးကွက် ပြိုကွဲမှုကြီးနောက်မှာ တော့ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေးဟာ တစ်စုံတစ်ရာ တုန်ဆိုင်း၊ ထိုင်းမှိုင်း၊ တန့်အီနေခဲ့ရပါတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ယနေ့အထိ ဂျပန်နိုင်ငံဟာ နည်းပညာဖြင့် ကုန်စည်များ ဈေးကွက်ကို ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးထားဆဲသာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂျပန်နိုင်ငံက အမေရိကန်နိုင်ငံလို နည်းပညာသုတေသနလုပ်ငန်းမှာ ကျယ်ပြန့်စွာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံတာမျိုး များများ မရှိခဲ့ပါဘူး။ အမေရိကန်နည်းပညာ သုတေသနလုပ်ငန်းရဲ့ အသီးအပွင့်တွေကို နို့သက်ခံစို့နေတာမျိုးပဲ များ ပါတယ်။ ဒီလို အမေရိကန် စစ်ထီးရိပ်အောက်မှာ ခိုလှုံရင်း သုတေသနအသီးအပွင့်တွေကို မှီခိုစားသုံးနေတဲ့ ဂျပန်နိုင်ငံအနေနှင့် အစွမ်းအစ ကြွယ်ဝပြည့်စုံပေမယ့် မဟာအင်အားကြီး နိုင်ငံအဖြစ် ပခုံးချင်း ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဖို့ ကတော့ မလွယ်လှသေးပါဘူး။ ဂျပန်နိုင်ငံအနေနှင့် နည်း

ပညာ အမှီခိုကင်းမှုကိုထူထောင်ပြီး အမေရိကန်စစ်ထီးရိပ် အောက်မှ ထွက်ကာ မိမိကိုယ်ပိုင်အင်အားကို ကိုယ်တိုင်တည်ဆောက်နိုင်မှ သာလျှင် ရာစုသစ်မှာ မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံ ဖြစ်လာနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဂင်္ဂါမြစ်ဝှမ်းမှ စိမ်းလန်းသော အိပ်မက်များ

၁၉၄၄ခုနှစ်က အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဂျဝါလာဟာနေရူးဟာ " အိန္ဒိယကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း"(THE DISCOVERY OF INDIA) ဆိုတဲ့ ကမ္ဘာကျော်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ရဲ့ အမှာစာမှာ နေရူးက သူဘာကြောင့် အိန္ဒိယကို ရှာဖွေရတယ်။ အိန္ဒိယရဲ့ ဘာကိုရှာဖွေခဲ့တယ်ဆိုတာကို ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ တကယ်တော့ အိန္ဒိယမှာ နှစ်ထောင်ချီပြီး အခွန်ရှည်တည်တဲ့ခွဲတဲ့ ကြီးကျယ်တဲ့ သမိုင်းကြောင်းရှိခဲ့တယ်။ ဒီလိုကြီးကျယ်တဲ့ သမိုင်းကြောင်း ရှိခဲ့ပြီး လူဦးရေသန်း၅၀၀ လောက်ရှိတဲ့ တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်ကို ဟိုးအဝေးမှာ ရှိတဲ့ အတ္တလန်တိတ် သမုဒ္ဒရာထဲက ကျွန်းငယ်လေးတစ်ကျွန်းက ဘာကြောင့်လာရောက်ပြီး ထင်သလိုခြယ်လှယ်ဗိုလ်ကျ မင်းမူနိုင်ရတာလဲ။ အိန္ဒိယရဲ့ ကြီးကျယ်တဲ့ အစဉ်အလာတွေ ကြီးကျယ်တဲ့ အင်အားတွေ၊ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲဆိုတာတွေကို ရှာဖွေခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ရဲ့ နိဂုံးစကားမှာတော့ သူရဲ့ အိပ်မက်၊ သူရဲ့ ယုံကြည်မျှော်လင့်ချက်တွေကို အခုလို ပုံဖော်ရေးပြခဲ့ပါတယ်။

"တကယ်လို့ လွတ်လပ်မှုဟာ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းသစ်ကြီးကို ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်ပြီ ဆိုရင်တော့ အိန္ဒိယဟာ သူမကိုယ်သူမ ပြန်လည်ရှာဖွေ တွေ့ရှိသွားပါလိမ့်မယ်။ အတိတ်ကကြုံခဲ့ရတဲ့ ဒုက္ခသုက္ခတွေထက် သူမရဲ့ လှပတဲ့ အနာဂတ်က ပိုမိုတိမ်းမှူးစွဲလန်းဖွယ်ရာ ကောင်းပါလိမ့်မည်။ သူမဟာ ကိုယ့်ခြေထောက်

က်ပေါ်ကိုယ်ရပ်ရင်း ယုံကြည်ချက်အပြည့်နှင့် ရှေ့ကို ဆက်လက်ချီတက် သွားပါလိမ့်မယ်။"

တကယ်တော့ နေရူးရဲ့ မျှော်လင့်ချက်၊ နေရူးရဲ့ အိပ်မက်တွေဟာ ထောင်စုနှစ်ကြီးကုန်ပြီးလို့ ရာစုသစ်ဆန်းကာမှ အိန္ဒိယမှာ ပုံပေါ်လာခဲ့ရ တာပါ။

နှစ်ထောင်စုနှစ်မတိုင်မီကာလက ဂင်္ဂါမြစ်ဝှမ်းဝန်းကျင်က သိပ်ပြီး စိမ်းလန်းစိုပြေလှတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းဒေသတွေဆိုရင် ကန္တာရတိုင်းပမာ ခန်းခြောက်လှပါတယ်။ ၉၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်ကစပြီး အိန္ဒိယတိုက်ကြီးရဲ့ တံခါးတွေကို ဖွင့်ပေးလိုက်တဲ့ တိုင်အောင် အလင်းရောင်က ကောင်းစွာမဝင်ခဲ့ကြပါဘူး။ အဲဒီအချိန်အထိ လူဦးရေသန်းတစ်ထောင်ရှိတဲ့ အိန္ဒိယပြည်ကြီးရဲ့ နှစ်စဉ်ဖွံ့ဖြိုးမှုနှုန်းဟာ ၄% ခန့်ပဲရှိခဲ့တယ်။ ကမ္ဘာ့လူဦးရေစုစုပေါင်းရဲ့ ၁၇% ရှိတဲ့ အိန္ဒိယပြည်ရဲ့ ထုတ်လုပ်မှုဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးထုတ်လုပ်မှုရဲ့ ၂% ရှိခဲ့ပြီး၊ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးရဲ့ ၁% ပဲ ရှိခဲ့ပါသေးတယ်။

ဒါပေမယ့် ထောင်စုနှစ်ကုန်လို့ ရာစုသစ်စချိန်မှာ တော့ အိန္ဒိယဟာ တစ်ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာချလာတဲ့ မုတ်သုန်မိုးနှင့်အတူ စိမ်းမြရွှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကောင်းတွေ ကြားလာခဲ့ရပါပြီ။ အိန္ဒိယရဲ့ နှစ်စဉ်ဖွံ့ဖြိုးမှုနှုန်းဟာ ၈% ကျော်လာခဲ့ပါပြီ။ ကျေးလက်နေ လူဦးရေရဲ့ ၇၀% ဖြစ်တဲ့ လူပေါင်းသန်း(၃၀၀)ကျော်ဟာ ဆင်းရဲတွင်းထဲကနေခုန်ထွက်ပြီး၊ တက်လာနိုင်ခဲ့ကြပါပြီ။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်းမှာ တင် ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းနဲ့ အတိုးနှုန်းတွေကျဆင်းခဲ့ပြီး စတော့ ရှယ်ယာဈေးကွက်တွေ တရိပ်ရိပ်တက်လာခဲ့ပါတယ်။ တလျှောက်လုံး အနုတ်လက္ခဏာ ဖြစ်လာခဲ့တဲ့ အိန္ဒိယရဲ့ ရသုံးမှန်းခြေစာရင်းဟာ အပေါင်းလက္ခဏာဖြစ် လာပြီး ပြ

ညီပအရံငွေ ဒေါ်လာဘီလျံ တစ်ရာအထိ စုမိဆောင်းမိနေပါပြီ။ အိန္ဒိယ ဟာ လင်းလက်တောက်ပတဲ့ အနာဂတ်ကို မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းပေါ်မှာ လှမ်းမြင်နေရပါပြီ။

တကယ်လို့ အိန္ဒိယဟာ လက်ရှိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှုန်းကိုသာ ဆက်ထိန်းထားနိုင်မယ်ဆိုရင် နောင်လာမည့်ဆယ်စုနှစ်အတွင်းမှာ တင် အိန္ဒိယရဲ့ လူတစ်ဦးချင်းဝင်ငွေဟာ ၂ ဆ (၁၀၀%) တိတိ တိုးတက်လာနိုင်ပါတယ်။ ၂၀၅၀ ခုနှစ်ဆိုရင် ၃၅ ဆတိုင်၊ ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိပါတယ်။ ၂၀၃၂ ခုနှစ် လောက်မှာ တင် အိန္ဒိယရဲ့ လူတစ်ဦးချင်း ထုတ်ကုန်တန်ဖိုးဟာ ဂျပန်နိုင်ငံထက် ပိုမိုတိုးတက် များ ပြားသွားနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အိန္ဒိယရဲ့ လူဦးရေပေါက်ကွဲမှုနှုန်းမြင့်မားနေမှုက အိန္ဒိယရဲ့ တိုးတက်မှုကို အဟန့်အတားပြုလာနိုင်ပါတယ်။ အိန္ဒိယမှာ ပျမ်းမျှခြင်း၊ ထမင်းကျွေးရမည့်ပါးစပ်ပေါက်နှစ်စဉ် သန်း ၂၀၀ တိုးပွားနေပါတယ်။ အလုပ်လုပ်နိုင်သူ သန်း ၅၀၀ အတွက် နှစ်စဉ် အလုပ်သစ် ဖန်တီးနိုင်မှု (၅) သန်းလောက်နဲ့ ထိရောက်အောင် ဖြေရှင်းနိုင်စရာမရှိပါဘူး။ အိန္ဒိယကို ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပမာဏ ၅ဘီလျံဆိုတာ ဆင့်ပါးစပ်၊ နှမ်းပက်သလောက်ပဲ ရှိပါလိမ့်မည်။ ဒီအနေအထားမျိုးအောက်မှာ အိန္ဒိယအနေနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံကို ကျော်တက်ရေးထားလို့ တရုတ်ပြည်ကို အမှီလိုက်ရေးအတွက်တောင် အတော်ကြိုးစားဖို့ လိုပါလိမ့်ဦးမည်။

ခြုံကြည့်လျှင် အနောက်တိုင်းပညာရှင်များက အာရှရဲ့ စီးပွားရေးအောင်မြင်မှုတွေကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တရုတ်၊ ဂျပန်၊ အိန္ဒိယစတဲ့ အာရှရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုအမြင့်ဆုံး တိုင်းပြည်တွေဟာ အနာဂတ်မှာ ဥရောပကိုကျော်တက်ပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့်ပင် ပခုံးချင်း ယှဉ်လာနိုင်စရာရှိတာကိုလည်း သဘောတရားအရ လက်ခံကြပါတယ်။ ဒါပေမ

ယ့် ၂၁ ရာစုထဲမှာ တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ နောက်ရာစုနှစ်၊ နှစ်ခု၊ သုံးခုကြာ ရင်တော့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်လို့ ကောက်ချက်ချခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ အမြင်အရတော့ ၂၁ရာစုဟာ "အမေရိကန်ရာစုနှစ်"ပဲ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။

နောက်သို့ တစ်လံပြန်ကြည့်ခြင်း

"အတိတ်ကို ဝေးဝေးပြန်လှည့်ကြည့်နိုင်လေလေ၊ အနာဂတ်ကို ဝေးဝေးမြင်နိုင်လေ" ဆိုတဲ့ ဆာဝင်စတန်ချာချီရဲ့ စကားလိုပဲ အရှေ့တိုင်းမှာ လည်း "ရှေ့တစ်ခေါ်မျှော်ကြည့်၊ နောက်တစ်လံ ပြန်ကြည့်" ဆိုတဲ့ စကားပုံရှိပါတယ်။ ရှေ့ကိုတစ်ခေါ်လောက်၊ လှမ်းမြင်ချင်ရင် နောက်ဘက်ကို တစ်လံလောက်လှည့်ကြည့်ပါလို့ ဆိုလိုတာပါ။ တစ်နည်းပြောရရင် အနာဂတ်အလားအလာ ကိုသိချင်ရင် အတိတ်ကို ပြန်လှည့်ကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းထားတာပါ။ ဒါကြောင့် (၂၁) ရာစုနှစ်ဟာ အမေရိကန်ရာစုနှစ်လား၊ အာရှရာစုနှစ်လား၊ မှန်းဆကြည့်နိုင်ကြဖို့ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြဖူးတဲ့ ရာစုနှစ်အချို့ ထောင်စုနှစ်တို့ အခြေအနေကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ကြစေချင်ပါတယ်။

သမိုင်းပညာရှင်ကြီး ဝီလ်ဒူးရင့် (WILL DURANT) က သူနှစ်ပေါင်း၅၀ နီးပါးပြုစုခဲ့တဲ့ "လူ့အဖွဲ့အစည်းယဉ်ကျေးမှုသမိုင်း" (THE STORY OF CIVILIZATION) အဖွင့်ကျမ်းဖြစ်တဲ့ "ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အရှေ့တိုင်းအမွေ" (OUR ORIENTAL HERITAGE) ကျမ်းတွဲမှာ အခုလို ရေးပြခဲ့ပါတယ်။

"ကျွန်တော့်ရဲ့ သမိုင်းကျမ်းတွဲကြီးကို အရှေ့တိုင်းကနေစပြီး စဖွင့်လိုက်ပါတယ်။ ရှေးဟောင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းတွေဟာ မကြာခဏ အာရှတိုက်မှာ ပဲရှိတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ နားလည်သဘောပေါက်နေကြရုံ သက်

သက်ချည်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အရှေ့တိုင်းဟာ ဥရောပက ဂရိအတွေးအခေါ်၊ ရောမယဉ်ကျေးမှုတို့ ရဲ့ အခြေခံအုတ်မြစ်ကြီး ဖြစ်နေလို့ သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို ဆာဟင်နရီမိန်း(SIR HENRY MAINE) က ဂရိနှင့် ရောမယဉ်ကျေးမှုတို့ ဟာ ခေတ်သစ် အတွေးအမြင်များ ပေါက်ဖွားရာ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်တယ်လို့ မှားယွင်းစွာ သဘောပေါက်နေခဲ့ခြင်းကို ရှင်းပြလိုခြင်းသာဖြစ်ပါတယ်။"

ဒီနေရာမှာ အရှေ့-အနောက် သမိုင်းဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုဆိုင်ရာ အမြင်တွေကို ခင်းကျင်းရှင်းလင်းပြဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ အနောက်တိုင်းက နယ်ချဲ့အရှင်သခင်ဟောင်းတွေရဲ့ အာရှကိုလိုနီနယ်ပယ်ဟောင်းတွေအပေါ် အထင်အမြင်သေးစွာ၊ မှားယွင်းစွာ၊ တည်ဆောက်ထားခဲ့ကြတဲ့ သဘောထားအမြင်တွေကို ထောက်ပြလိုတဲ့ သဘောသာရှိပါတယ်။ တကယ်တော့ ဥရောပ၊ အာရှ၊ ဆက်ဆံရေးအကြောင်း ပြန်ပြောင်းပြောလိုက်ရုံမျှနှင့် လုံလောက်ပြည့်စုံနိုင်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ကမ္ဘာ့ပထမဆုံးခေတ်သစ်တက္ကသိုလ်ဆိုတာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံက အောက်ဖို့ ဒ်နှင့် ကိန်းဘရစ်တို့ မဟုတ်ကြပါဘူး။ စပိန်က မက်ဒရစ်တက္ကသိုလ်၊ ပေါ်တူဂီက လစ္စဘွန်းတက္ကသိုလ် တွေလည်း မဟုတ်ကြပါဘူး။ ခရစ်နှစ်၉၇၁ခုက နိုင်းမြစ်ဝှမ်းမှာ ထူထောင်ခဲ့တဲ့ ကိုင်ရိုတက္ကသိုလ်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ့်အနောက်တိုင်း အတွေးအခေါ်ရဲ့ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်တဲ့ ဂရိအတွေးအခေါ်နှင့် ရောမယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာကျမ်းတွေကို အလက်ဇန္ဒြီးယားစာကြည့်တိုက်မှ အာရပ်အစ္စလာမ်တွေကသာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မထားခဲ့ကြဘူးဆိုရင် ကမ္ဘာကြီးက လုံးဝပင်သိခွင့်ရလိုက်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အဲဒီအချိန်က အရှေ့အာရှတစ်လွှားကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မယ်ဆို

ရင်လည်း အရောင်အဝါတွေ လင်းလက်တောက်ပထိန်ငြီးနေတဲ့
တရုတ်ပြည်ကြီးကို ထီးထီးမားမား ဝင့်ကြွားစွာ မြင်တွေ့ ရနိုင်ပါတယ်။
တရုတ်ပြည်ဟာ တက္ကသိုလ်ကြီးတွေ မထူထောင်ခဲ့ပေမယ့်
အစဉ်အလာကြီးမားတဲ့ ကွန်ဖြူးရှပ်ရဲ့ ပညာရေးစနစ်နှင့်
ပညာတတ်များ ရဲ့ အုပ်ချုပ်စီမံခန့်ခွဲရေး နည်းနာတွေကြောင့် ဖွံ့ဖြိုး စည်
ပင်နေခဲ့တယ်။ တရုတ်တို့ ဟာ ၁၁ရာစုကတည်းက ခဲစာလုံးတွေသုံးပြီး
ပုံနှိပ်အတတ်ပညာနှင့် စာပေကျမ်းဂန်များကို ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးနေပါပြီ
။ စက္ကူကိုစတင်တီထွင်ခဲ့တဲ့ တရုတ်ပြည်ဟာ အဲဒီခေတ်ကာလကတည်း
က ငွေစက္ကူသုံးစွဲခဲ့တဲ့ စနစ် ရှိနေခဲ့ပါပြီ။ ယမ်းမှုန့်ကိုတီထွင်ပြီး လက်န
က်ကောင်းတွေတပ်ဆင်ထားတဲ့ တရုတ်ခေတ်မီစစ်တပ်လည်း
ရှိနေခဲ့ပါပြီ။ တရုတ်ပြည်ကြီး နေလိုလလို ထွန်းပခဲ့ချိန်လို့ ပြောရမှာ ပါ
ပဲ။

အ၁ရူ မှာ တရုတ်ပြည်နှင့် အပြိုင်လင်းလက်တောက်ပနေတာက
တော့ ဂင်္ဂါမြစ်ဝှမ်းက အိန္ဒိယတိုက်ကြီးပါပဲ။ အဲဒီခေတ်ကာလဝန်းကျင်
က ပေါ်ထွန်းခဲ့တဲ့ ဂုတ္တ(GUPTA ERA) အင်ပါယာကာလကို အိန္ဒိယရဲ့ ရွှေ
ခေတ်လို့ သမိုင်းက မှတ်တမ်းထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဂုတ္တခေတ်မှာ ပဲ အိန္ဒိ
ယရဲ့ ကိုလိုနီ နယ်ပယ်တွေ အရှေ့အာရှတစ်လွှားမှာ ပေါ်ထွန်းခဲ့တာ ဖြစ်
ပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာ ပညာရှင်များ ပညာတတ်များ ရဲ့ တက်ကြွတဲ့ အနုပ
ညာဖန်တီးမှုများကြောင့် အိန္ဒိယသက္ကဋ္ဌ စာပေသမိုင်းရဲ့ ဂန္ထဝင်ခေတ်
ကာလလို့ ဆိုကြပါတယ်။ ဂုတ္တခေတ်မှာ တရုတ်ပြည်၊ အာရှအလယ်ပိုင်း
ကနေ မြေထဲပင်လယ်အထိ ဆက်သွယ်ရောင်းဝယ်ကြလို့ အိန္ဒိယရဲ့
စီးပွားရေးအဖွံ့ဖြိုးဆုံးကာလလို့ ဆိုကြရမှာ ပါပဲ။

အဲဒီအချိန်က ဥရောပကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ အလင်း
ရောင်ကို မမြင်ရဘဲ၊ လုံးဝ မှောင်ကျနေတဲ့ အမှောင်ခေတ်အောက်ကိုကျ

ရောက်နေတာ တွေ့ကြရပါတယ်။ ရောမအင်ပါယာကြီး ပြိုကွဲသွားပြီး နောက် အနောက်ဥရောပက လယ်သမားများ စွာတို့ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက် ကာ ပြည်သူများ အငတ်ဘေးဆိုက်နေခဲ့ကြတယ်။ သို့ဖြင့် အရှေ့ပိုင်းအင် ပါယာကို ကွန်စတန်တီနိုပယ် (CONSTANTINOPLE) မြို့တော်သို့ ပြောင်း ရွှေ့ထူထောင်ခဲ့ကြတယ်။ သို့သော် ကွန်စတန်တီနိုပယ်မြို့တော်မှာ လ ည်း ၁၄၅၃ခုတွင် တူရကီများ ၏ လက်အောက်သို့ကျရောက်ပြီး အစ္စတ န်ဘူလ် (ISTANBUL) အမည်ဖြင့် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ ၏ မြို့တော်ဖြစ်သွားခဲ့ရပြန်တယ်။ ထိုစဉ်က တူရကီတို့ ၏ ဥရောပအတွင်း သို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုမှာ ဩစတီးယား နိုင်ငံမြို့တော် ဗီယင်နာ အ နီးသို့တိုင် ရောက်ရှိခဲ့ကြတယ်။ ဥရောပတိုက်တစ်တိုက်လုံးတွင် မြို့ပြဟူ ၍ လက်ညှိုးထိုးပြစရာ ဗီယင်နာမြို့တစ်မြို့တည်းသာ ကျန်ရှိခဲ့တော့တယ်။

ယင်းသို့သော ၁၅ရာစုခေတ်ကာလ၏ ဆိုးဝါးလှသော အခြေအနေမျိုးတွင် မည်သို့သော ပုရောဟိတ်က ၁၈ရာစုသည် ဥရောပ ၏ ရွှေရောင်ရာစုနှစ်များ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဟောကိန်းထုတ်ပေးရမည်နည်း။

ဒါပေမယ့် သမိုင်းကြောင်းရဲ့ အလှည့်အပြောင်းဟာ ချောက်ချားဖွယ် ကောင်းအောင် ဆန်းကြယ်ထူးခြားခဲ့တယ်။ ၁၆ ရာစုနှစ်ကစပြီး ဥရောပ ဟာ အမှောင်ထုအောက်က ထိုးထွက်ပြီး၊ ပြန်လည်ဆန်းသစ်ရေး ခေတ် တစ်ခေတ်ကို စတင်နိုင်ခဲ့တယ်။ ခုန့်လွှားတိုးတက်လာတဲ့ ဥရောပဟာ ၁၈ရာစုမှာ ကမ္ဘာ့ရေပြင်ကို စိုးမိုးထားနိုင်ခဲ့ကာ ကိုလိုနီအရှင်သခင်တွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ၁၉ ရာစုရဲ့ စက်မှုတော်လှန်ရေးကြီးနောက်ပိုင်းမှာ တော့ အနောက်ဥရောပက ကမ္ဘာကို စိုးမိုးချုပ်ချယ်နိုင်ခဲ့ရုံမက ဗြိတိသျှ တို့ ဟာ နေမဝင်အင်ပါယာကြီးကိုတောင် ထူထောင်နိုင်ခဲ့ကြတယ်။ ဗြိ

တိသျှတို့ နောက်က ဖဝါးခြေရာထပ်မျှ ကပ်လိုက်လာတဲ့ အမေရိကန်က တော့ ၂၀ ရာစုအတွင်းမှာ တင် တပိုလ်တမင်း၊ စူပါ-ပါဝါ-မဟာအင်အား ရှင် စာရင်းဝင်သွားခဲ့ပါပြီ။

၁၅ ရာစုအထိ လင်းလက်တောက်ပခဲ့တဲ့ အာရှဟာ နောက်ပိုင်းမှာ မှောင်အတိကျသွားခဲ့ရတယ်။

၁၅ ရာစုမှာ အမှောင်ကျနေခဲ့တဲ့ ဥရောပကတော့ နောက်ပိုင်းမှာ လင်းလက်တောက်ပ လာခဲ့တယ်။

၂၀ ရာစုမှာ လင်းလက်တောက်ပခဲ့တဲ့ အမေရိကန်ဟာ သမိုင်းပညာ ရှင် အာနီးတွိုင်းဘီရဲ့ သမိုင်းအမြင်အရ

"သမိုင်းသံသရာဆိုတာ၊ တစ်ပတ်လည်တတ်ပါတယ်"

ရာစုသစ်သည် အာရှခေတ်လော?

"အနာဂါတ်နှင့် ပတ်သက်လို့ ဟောကိန်းထုတ်တယ်ဆိုတာ အမှန်ကို ပြောတာဖြစ်ပေမယ့်လည်း မုသားစကား ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်"

အထက်ပါစကားကို ပြောကြားခဲ့သူဟာ စင်္ကာပူဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂ အမြဲတမ်းကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာကီရှိုးမာဘူဘာနီဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါက်တာမာဘူဘာနီက လာမည့်ရာစုသစ်ဟာ အမေရိကန်ခေတ်ပဲဖြစ်ရမယ်လို့ ဟောကိန်းထုတ်နေကြတဲ့ အနောက်တိုင်းပညာတတ်များကို သတိပေးစကား ပြောကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အနောက်တိုင်း ပညာရှင်တွေဆိုတာ အခြေအနေတစ်ရပ်ကို အသေအချာ စူးစမ်းလေ့ လာပြီးမှ ဟောကိန်းထုတ်တတ်ကြတာဖြစ်လို့ အမှန်ကိုပြောတာ လို့ ယူဆစရာအကြောင်းရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုအမှန်လို့ ယူဆစရာအကြောင်း

တွေ ကိုယ်တိုင်က အမှားဖြစ်သွားခဲ့တဲ့ အကြိမ်တွေလည်း မနည်းလှကြောင်း ထောက်ပြသတိပေးလိုက်တာ ပါပဲ။

ဘာကြောင့် ဒီလိုထောက်ပြသတိပေးရတာလည်း ဆိုတော့ ရာစုသစ် ဟာ အာရှခေတ်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ သူက ယုံကြည်နေသူမို့ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့မြေပုံပေါ်မှာ ရှိတဲ့ တိုက်ကြီးများ အနက် အထင်ရှားဆုံး အကြီး ကျယ်ဆုံးတိုက်ကြီးဟာ အာရှတိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ အာရှရဲ့ ပထဝီနိုင်ငံ ရေးဟာ ကျယ်ပြောရှုပ်ထွေးတာနှင့်အမျှ အလွန်တရာ သိမ်မွေ့နက်ရှိုင်း လှပါတယ်။ ကုလသမဂ္ဂရဲ့ တွက်ချက်ခန့်မှန်းမှုအရ ခရစ်နှစ် ၂၀၅၀ လောက်ဆိုရင် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ သန်း ၉၈၇၀ ခန့်ရှိနိုင်ပြီး အာရှက လူဦး ရေ သန်း ၅၇၀၀ ခန့်ရှိနိုင်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ အမေရိကန်က ၃၇၄ သန်း နှင့် ဥရောပက ၇၂၁ သန်းရှိလိမ့်မယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရာစုသ ခ်ထဲမှာ အာရှသားတွေရဲ့ စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံ၊ စီမံအုပ်ချုပ်ပုံတို့ ဟာ က မ္ဘာကြီးမှာ အရေးပါလာပါလိမ့်မည်။

ဒီအာရှတိုက်ကြီးထဲမှာ ပဲ တခြားပထဝီတိုက်ကြီးနီးပါးကြီးမားတဲ့ နို င်ငံကြီး(၂) နိုင်ငံ ရှိနေပါတယ်။ တရုတ်ပြည်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့ ပါပဲ။ အ မေရိကန်ပြီးရင် ဒုတိယစီးပွားရေးအင်အား အကြီးမားဆုံးဖြစ်နေတဲ့ ဂျပ န်နိုင်ငံဟာလည်း အာရှတိုက်ထဲကပါပဲ။ နည်းပညာအောင်မြင်မှု၊ စီးပွား ရေးဖွံ့ဖြိုးမှုတွေအတွက် လုံးပန်းအားထုတ်ရင်း ဥရောပဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ ကလပ်ထဲဝင်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ တောင်ကို ရီးယား၊ စင်ကာပူနှင့် ထိုင်ဝမ်တို့လို နယ်မြေတွေလည်း အာရှမှာ ရှိနေပါ သေးတယ်။ အစ္စလာမ်ဘာသာရဲ့ အရိပ်အာဝါသအောက်မှာ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးရေး ခြေလှမ်းတွေ ခပ်ကြဲကြဲနှင့်လှမ်းအမီလိုက်နေတဲ့ ပါ

ကစွတန်၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် မလေးရှားနိုင်ငံတို့ လည်း အာရှမြေပုံပေါ်မှာ ရှိနေပြီပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမအောက်မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေတဲ့ ထိုင်းလည်း အရှေ့အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးကလပ်ထဲမှာ ပါဝင်ဆဲပါပဲ။ ဖြည်းဖြည်းနှင့်မှန်မှန် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့ အာရှရဲ့ တစ်ခုတည်းသော ကက်သလစ် ဘာသာဝင်နိုင်ငံကတော့ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံပါပဲ။ ရာစုသစ်မှာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအမြင့်မားဆုံး ဒေသကိုပြုပါဆိုရင် အရှေ့အာရှဒေသကိုပဲ လက်ညှိုးထိုးပြရပါလိမ့်မည်။

၂၀ ရာစုအကုန်ပိုင်းရှိ အာရှရဲ့ အံ့မခန်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ကမ္ဘာက ပင် ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩခဲ့ရတယ်။ အမေရိကန်နှင့် အနောက်ဥရောပတို့ရဲ့ နှစ်စဉ်စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှုန်း ၂% ဝန်းကျင်သာ ရှိနေချိန်မှ အရှေ့အာရှကတော့ ပျမ်းမျှ၅% အထက်မှာ တိုးတက်နေကျ ဖြစ်နေရတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ကုန်သွယ်ရေးရဲ့ ၆၈% ဟာ အာရှတိုက်နှင့် ရောင်းဝယ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အာရှတိုက်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပမာဏဟာ ဆယ်စုနှစ်၊ နှစ်ခုအတွင်း၊ သုံးဆနီးပါး တိုးတက်လာခဲ့တယ်။ တစ်ကယ်တော့ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှစ်ဆတိုးဖို့ (၁၈၃၉ ခုနှစ်မှ စပြီး) ၄၇ နှစ်ကြာ ကြိုးပမ်းခဲ့ရတယ်။ ဂျပန်က (၁၈၈၀ ခုနှစ်ကစ) ၃၃နှစ်ကြာခဲ့ပေမယ့် တောင်ကိုရီးယားက ၁၂ နှစ်၊ တရုတ်က ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုစာ ကြိုးပမ်းခဲ့ရတယ်။ စီးပွားရေးအရ ဖွံ့ဖြိုးမှုမြင့်မားတာနှင့်အမျှ အရှိန်အဟုန်ကလည်း မြန်ဆန်လှပါတယ်။

အာရှတိုက်မှာ ပထမဆုံး စီးပွားရေးအရ နိုးကြားလာခဲ့ပြီး ရှေ့တန်းကို တိုးထွက်လာနိုင်ခဲ့တာ ဂျပန်နိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်က မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ခေတ်မီရေးလုပ်ငန်းတွေ နန်းတွင်းအရေးတော်ပုံကြောင့် ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ချိန်ကတည်းက ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ မေဂျီပြုပြင် ပြော

င်းလဲရေးလှုပ်ရှားမှုတွေ စတင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အင်အားကြီးနိုင်ငံဖြစ်လာတဲ့ အာရှက ဂျပန်နှင့် ဥရောပက ရုရှားတို့ ၊ ၁၉၀၅ ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ စစ်ပွဲမှာ ဂျပန်တို့ အနိုင်ရခဲ့လိုက်ခြင်းက အာရှသားတို့ ကို စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ တွန်းအားပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နောက်ပိုင်းမှာ ၆၀စုနှစ်များမှာ တော့ အာရှကျား(၄) ကောင်ဟာ စက်မှုဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ အဖြစ် ခုန်ထွက်လာခဲ့ ကြတယ်။ စင်္ကာပူ၊ ဟောင်ကောင်၊ တရုတ်တိုင်ပေ၊ တောင်ကိုရီးယားစတဲ့ အာရှကျားတွေနောက်က ဖွံ့ဖြိုးရေးလမ်းကြောင်းပေါ်ကို ဆက်လက်လိုက်ပါလာကြတာ အင်ဒိုနီးရှား၊ မလေးရှားနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ၈၀ စုနှစ်များကစပြီး စီးပွားရေးအရ အောင်မြင်မှုရလာတဲ့ တရုတ်ပြည်ဟာ ၂၀ ရာစုအကုန်ပိုင်းမှာ နှစ်စဉ်စီးပွားရေးတိုးတက်နှုန်း ၁၃% အထိ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်မှုရနေပါပြီ။ တကယ်လို့ တရုတ်ပြည်အနေနှင့် ဒီတိုးတက်မှုနှုန်းကို ဆက်ထိန်းထားနိုင်မယ်ဆိုရင် ၂၀၂၀ ခုနှစ်လောက်မှာ တင် အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေးအင်အားကို ကျော်လွှားသွားနိုင်လိမ့်မည်လို့ ပညာရှင်များက ယုံကြည်လက်ခံနေပါပြီ။

သမားရိုးကျ-သမိုင်းဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုအစဉ်အလာအရပြောကြမယ်ဆိုရင်တော့ ၂၁ ရာစုဟာ အမှန်ပဲ အမေရိကန်ရာစုနှစ်ပဲဖြစ်မယ်လို့ ထင်စရာရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း ဖြစ်စဉ်က ကမ္ဘာကြီးကို ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်အောင် ကျဉ်းကျုံ့ပစ်လိုက်ပါပြီ။ ဂလိုဘယ်ဖြစ်စဉ်ရဲ့ ထူးခြားချက်က အပြောင်းအလဲများ ပြားခြင်းနှင့် အရှိန်အဟုန်မြန်ဆန်ခြင်း၊ ပြင်းထန်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှု နှစ်ဆဖြစ်လာအောင် အမေရိကန်က ရာစုနှစ်ဝက်နီးပါး ဖြတ်သန်းခဲ့ရပေမယ့် ဒီနေ့ခေတ် အရှေ့အာရှနိုင်ငံတွေက ဆယ်စုနှစ်တစ်ခု၊ နှစ်ခုအတွင်းမှာ တင် အောင်မြင်ဖွံ့ဖြိုးမှု ရရှိနေကြပါပြီ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တရုတ်ပြည်ဖြစ်

စေ၊ ဂျပန်နဲ့ အိန္ဒိယဖြစ်စေ၊ အာရှ နိုင်ငံချင်းအနေနဲ့ တော့ အမေရိကန်နဲ့ ပဲခူးချင်းယှဉ်နိုင်စရာ အကြောင်းအချက်တွေ ပြည့်စုံလုံလောက်လာစရာ၊ အကြောင်းရှိပါတယ်။ အနိမ့်ဆုံးအားဖြင့် ဒီနေ့ဒီအချိန်အခါကို "အာရှပြန်လည်ဆန်းသစ်ချိန်" လို့ ရဲရဲပြောနိုင်စွမ်းရှိနေပါပြီ။

၁၉၃၅ ခုနှစ်ကတည်းက သမိုင်းပညာရှင် ဝီလ်ဒူးရင့်က အာရှနှင့်ပတ်သက်လို့ ဒီလို မှတ်ချက်ချခဲ့ဖူးပါတယ်။

"အာရှရဲ့ ပြန်လည်နိုးထချိန်မှာ ဥရောပရဲ့ အနိုင်ကျင့် အသာစီးရခဲ့မှုတွေဟာ နိဂုံးချုပ်သွားပါလိမ့်မည်။ အရှေ့နှင့်အနောက်ဥရောပတို့ ရဲ့ ပဋိပက္ခတွေက ၂၁ ရာစုမှာ ကမ္ဘာကြီးကို ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာဆီ ဦးတည်သွားစေပါလိမ့်မည်။ အမေရိကန်နှင့် ဥရောပတို့ အနေနှင့် ဒီလမ်းကြောင်းကို အမှီလိုက်နိုင်ဖို့ အပြေးအလွှား ကြိုးစားကြရပါလိမ့်မည်။"

လူသမိုင်းဟာ သမုဒ္ဒရာကြီးတွေကို ဗဟိုပြုဖွံ့ဖြိုးလေ့ရှိတယ်လို့ ပညာရှင်များက မိန့်ဆိုခဲ့ကြ ပါတယ်။ ၁၉ ရာစုဟာ မြေထဲပင်လယ်ကို ဗဟိုပြုခဲ့ပြီး၊ ၂၀ ရာစုကတော့ အတ္တလန်တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဗဟိုပြုခဲ့ကြရပါတယ်။ ၂၁ ရာစုကတော့ ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဗဟိုပြုတဲ့ အာရှရာစုနှစ်ဖြစ်စရာ၊ အလားအလာများ မုချဖြစ်ထွန်းနေပါပြီ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ရာစုသစ်သည် အာရှခေတ်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အပိုင်း(၁) ဒစ်ဂျစ်တယ် အာရှ

လီဂျူးဂျင်သည် သူ၏ အခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ အဆင့်မြင့် ကွန်ဒိုမီနီယံခန်းမထဲမှ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နှင်းမြူဆိုင်း နေသည့် ဆိုးလ်မြို့တော်၏ တောင်ကြောတစ်လျှောက်မှ ဆွတ်ပျံ့လွမ်း မောဖွယ် ရှုခင်းများကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ သို့သော် သူသည် အထီးကျန်မဟုတ်။ သူ၏ အခန်းထဲရှိ ဆိုဖာပေါ်မှ ထိုင်ရာမထဲပဲ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့် ထိတွေ့ ဆက်ဆံနေရသည်။ သူ၏ အခန်းထောင့်ရှိ လက်မငါးဆယ် ကျယ်သော ပလတ်စမာ ဖန်သားပြင်ပေါ်မှ တဆင့် နယူးယောက်ရှိ ကော်ပိုရေးရှင်းရုံးချုပ်သို့ ဆက်သွယ်ညွှန်ကြားနိုင်သည်။ On Line မှ တဆင့် ဆွစ်ဇာလန်ဘဏ်ရှိ ငွေစာရင်းကို တောင်းခံကြည့်ရှုနိုင်သည်။ ပျင်းရိငြီးငွေ့လာလျှင် Mobile Phone မှ တဆင့် မက်ဒေါနာ၏ နောက်ဆုံး Album ကို နားထောင်နိုင်သည်။ ဟောင်ကောင်မှ နာမည်ကြီးရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ဝမ်ကိုင်ဝေ၏ နောက်ဆုံးလက်ရာ "2046" ရုပ်ရှင်ကြည့်နိုင်သည်။ အပူချိန်မြင့်လာလျှင် ရီမုတ်ဖြင့် Air-Con ဖွင့်နိုင်သည်။ ညစာအဖြစ် ကိုကာဆူးကီသုံးဆောင်လိုလျှင် အခန်းထဲသို့ အရောက်ပို့ခိုင်းနိုင်သည်။ ညဖက်တွင် ပျင်းလျှင် CHAT ROOM မှ တဆင့် မနုဿိတ်ဖွဲ့ခဲ့သော L.A မှ ကောင်မလေးနှင့် ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်းသောင်းပြောင်းထွေလာ ပြောချင်ရာ ပြောနိုင်သည်။ နောက်ဆုံးအိပ်ခန်းထဲမှာ မအိပ်ချင်လျှင် ဆိုဖာကိုပင် ကုတင်ဖြစ်အောင် စီစဉ်နိုင်သည်။ တ

နည်းပြောရလျှင် နိုင်တကာကုန်သည် ကြီး လီဂျူးဂျင်၏ ဆိုဖာသည် သူ၏ လိုတရသော ကမ္ဘာလေးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် လီဂျူးဂျင်တစ်ဦးတည်းသာ ဤစည်းစိမ်မျိုးကို ခံစားခွင့်ရနေသည် မဟုတ်။ ဆိုးလ်တစ်မြို့လုံး၊ ကိုရီးယားတစ်နိုင်ငံလုံး၊ နောက်ဆုံး တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ဤစည်းစိမ်မျိုး ခံစားခွင့်ရအောင် ဆမ်ဆောင်း (SAMSUNG) ကုမ္ပဏီကြီးက ယခုအခါ အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းနေသည်။ ။ ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီကြီးက လူတိုင်းထိုင်ရာမထ၊ ကမ္ဘာကြီးနှင့် ဆက်သွယ်လှုပ်ရှားနိုင်မည့် အီလက်ထရွန်းနစ် အိမ်တွင်းကွန်ယက် (ELECTRONIC HOME NETWORK) စနစ် တည်ဆောက်ပေးနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေသည်။ ။ အကယ်၍ ဤအိမ်တွင်း ကွန်ယက်စနစ်သာ အောင်မြင်ခဲ့လျှင် အိမ်ရှင်မလည်း ဈေးသွားရန်မလို၊ အိမ်ရှင်လည်း ရုံးသွားရန်မလို၊ ကလေးတွေလည်း ကျောင်းသွားရန်မလိုတော့။ လုပ်ငန်းအားလုံးကို ကိုယ့်အခန်းထဲမှာ ကိုယ်ထိုင်၍ လုပ်နိုင်ကြတော့မည်ဖြစ်သည်။ ။ ထိုသို့သော ဒစ်ဂျစ်တယ်ခေတ်ကြီးတစ်ခေတ် ထွန်းသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေးမှာ မဝေးတော့ပြီ။

ဆမ်ဆောင်းသည် ကုမ္ပဏီထူထောင်ချိန် နောက်ကျခဲ့သော်လည်း နည်းပညာသစ်များ ကြိုးပမ်းရယူရာတွင် နောက်မကျခဲ့ပေ။ ပြီးခဲ့သည့်ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုလုံးမှာ ပင် SONY ကုမ္ပဏီကြီးကဲ့သို့ အီလက်ထရောနစ်လူသုံးပစ္စည်းမျိုးစုံ ထုတ်လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည့် ကမ္ဘာ့ရှေ့ဆောင်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာစေရန် ဦးတည်ကြိုးပမ်းလာခဲ့သည်။ ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရောင်စုံရုပ်မြင်သံကြား VCR နှင့် LIQUID CRYSTAL အီလက်ထရောနစ် ပစ္စည်းများမှ ဒစ်ဂျစ်တယ်လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများ အထိ ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်ကို ကျော်လွှားထိုးဖောက် ရှေ့တန်းရောက်လာခဲ့သည်။ ။ ယခုအခါ ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီသည် ဆဲလ်ဖုန်း (CELL PHONE) ဈေးကွ

က်တွင် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး SONY ကုမ္ပဏီပြီးလျှင် ဒုတိယအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ DVD အီလက်ထရောနစ် ပစ္စည်းရောင်းဝယ်မှုတွင် SONY ကုမ္ပဏီကို အမှီလိုက်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဆမ်ဆောင်း ကုမ္ပဏီကြီး၏ ဝင်ငွေသည် သက္ကရာဇ် နှစ်ထောင်မပြည့်မီမှာ ပင် နှစ်ဆကျော် တိုးပွားလာခဲ့ပြီး အမြတ်အစွန်းမှာ လည်း အဆနှစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်တွင် ထိုးဖောက်ကျော်လွှားအောင်မြင်ရေးအတွက် မဟာဗျူဟာများ ချမှတ်အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့သူ ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီကြီး၏ အမှုဆောင်အရာရှိချုပ် ယွန်ဂျုံယောင် (Yun Jong Yong)က "အစောဆုံးထပ်တဲ ၄၇၇၇၇၇ ကို အမှီလိုက်ဖို့ နည်းပညာအရှိန်အဟုန် အမြင့်ဆုံးမြှင့်တင်ရေးဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲ"ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။

တကယ်တမ်းတွင် လည်း နည်းပညာအရှိန်အဟုန်က "ဆမ်ဆောင်း" ကို ကမ္ဘာ့ဈေးကွက် ရှေ့တန်းသို့ တွန်းပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ထက်တဆင့်တိုး၍ ပြောရလျှင် အာရှတိုက်ကြီးကို ဒစ်ဂျစ်တယ်ခေတ်သစ်ကြီးဆီသို့ တွန်းပို့တင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု ၂၀၀၅ ခုနှစ်သည် လည်း နည်းပညာမြင့်ရပ်မြင်သံကြားမှ စမတ်ဖုန်းအထိဖြစ်သော ဒစ်ဂျစ်တယ် အီလက်ထရောနစ် ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ ဈေးကွက်အတွင်းသို့ အုံ့နှင့်ကျင်းနှင့် တိုးဝင်လာမည့်နှစ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ မကြာမီ သိပ္ပံဇာတ်လမ်းတွဲ ရုပ်ရှင် ဗွီဒီယိုများ ထဲတွင် သာ တွေ့မြင်ရလေ့ရှိသော နည်းပညာမြင့် ဆက်သွယ်ရေး ကွန်ယက်ကြီးကို အာကာသအတွင်းမှ လူတစ်ဦးချင်းဆီသို့ ဖြန့်ကျက်ဆက်စပ်ပေးမည့် ဒစ်ဂျစ်တယ်နည်းပညာခေတ်ကြီးတစ်ခေတ်ဆီသို့ မလွဲမသွေရောက်ရှိကြပေတော့မည်။ လန်ဒန် အခြေစိုက် WESTHAL ကုမ္ပဏီမှ နည်းပညာလေ့လာသူ ဂူးလ်ကော့ (Kepth Woolcock) ၏ စကားနှင့်ပြောရလျှင် "လာမည့်ဆယ်ရာစုနှစ်သည် နည်းပညာမြင့်ဒစ်ဂျစ်တယ်ခေတ် တစ်ခေတ် မှချဖြစ်ရမည်။"

ထိုဒစ်ဂျစ်တယ်နည်းပညာခေတ်၏ မျက်မှောက်ကာလ တိမ်းညွတ်မှု မှာ အဓိကအားဖြင့် အနောက်တိုင်းမှ အရှေ့တိုင်းသို့ ဗဟိုချက်ပြောင်းလဲ လာနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ။ တနည်းအားဖြင့် ဒစ်ဂျစ်တယ်နည်းပညာခေတ်၏ သရဖူကို အနောက်ဥရောပမှ အရှေ့အာရှက လွှဲပြောင်းရယူမည့် အလားအလာများ အထင်အရှား ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ။ အိန္ဒိယတိုက်ငယ်မှ ဘင်္ဂလော (BENGALORE) ဒေသသည် အာရှ၏ ဆီလီကွန်တောင်ကြား ဖြစ်ပေါ်လာချိန်တွင် တရုတ်ပြည်မှ ရှန်ဟဲမြို့တော်သည် ဒစ်ဂျစ်တယ်အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး၏ အဓိကရပ်ကွက် ဖြစ်လာနေသည်။ ။ ထိုင်ဝမ်မှ ကွန်ပျူတာဝေဖာဖြစ်သည့် (CHLPS) ချစ်ပ်များ ထုတ်လုပ်မှု အရှိန်အဟုန်ကို အမေရိကန်ဆီလီကွန် ချိုင့်ဝှမ်းမှ ပင် စိုးရိမ်သောက ဖြစ်နေကြရသည်။ ။ သို့သော် အာရှတိုက်၏ ဒစ်ဂျစ်တယ်ခေတ်အတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်မှု ခြေလှမ်းမည်မျှကြသည် ပင် ဖြစ်စေ "ဆမ်ဆောင်း" ကုမ္ပဏီကြီး၏ မြင့်မားသော အရှိန်အဟုန်နှင့် ရှေ့တန်းရောက်အနေအထား ကို အမီလိုက်နိုင်သူကား ရှားပါးလှသည်။ ။

ဒစ်ဂျစ်တယ်ခေတ်၏ ဈေးကွက်တောင်းဆိုမှုကို ဖြည့်ဆည်းရန် ကြိုးပမ်းရင်း ဒစ်ဂျစ်တယ် အီလက်ထရောနစ် ရောင်းကုန်၊ ထုတ်ကုန်လုပ်ရေးနယ်ပယ်ထဲသို့ အပြိုင်အဆိုင်ဝင်ရောက်လာနေကြသည့် နိုင်ငံစုံကုမ္ပဏီကြီးများ ၏ အရေအတွက်မှာ တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးပွားများ ပြားလာနေကြ၏။ ကမ္ဘာကျော် DELL နှင့် HP ကုမ္ပဏီတို့ က ဒစ်ဂျစ်တယ်၊ တယ်လီပေးရှင်းဈေးကွက်ကို ရှေ့ဆောင်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေ၏။ နာမည်ကျော် KODAK ကုမ္ပဏီကြီးက ဒစ်ဂျစ်တယ် ကင်မရာစနစ်ပွင့်ချိန်ကို မျှော်မှန်းပြင်ဆင်နေ၏။ ယခင်က လက်ရေးကာတွန်းများ ဖြင့် ဗီဒီယိုကာတွန်း ဇာတ်လမ်းတွဲများ ထုတ်နေသော DISNEY ကုမ္ပဏီသည် ပင် ယခုအခါ ကွန်ပျူတာဖြင့်ရေးဆွဲသည့် (COMPUTER-ANIMATION)

ကာတွန်းများ ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲနေရ၏။ ဂျပန်နိုင်ငံမှ NIN
TENDO ကုမ္ပဏီကြီး၏ ကမ္ဘာကျော် ZELDA ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းတွဲများ ၏
ကမ္ဘာဈေးကွက် ရှယ်ယာထိုးကျနေသဖြင့် ကွန်ပျူတာဂိမ်းများ ဆီသို့ ဦး
လှည့်နေရသည် ။ ထို့အတူ အမေရိကန် MOTOROLA ကုမ္ပဏီကြီး၏ အီ
လက်ထရောနစ် ဈေးကွက်ရှယ်ယာများကို ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီမှ သိမ်း
ကျုံးလုယူနေသဖြင့် ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ဒစ်ဂျစ်တယ်ကင်မရာမှ ဆဲ
လ်ဖုန်းများ အထိ ပြိုင်ဆိုင်ထုတ်လုပ်ရေးဆီသို့ ဦးတည်နေကြရသည် ။
ထို့ကြောင့်လည်း GARTNER ဈေးကွက်သုတေသန အကြီးအကဲ ဒိုနိုဗစ်(
DONOVAN) က "ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီက ဦးဆောင်လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဒစ်ဂျစ်
တယ်အီလက်ထရောနစ် ခေတ်ကြီး တစ်ခေတ် မကြာခင်ရောက်လာ
တော့မှာ အသေအချာပဲ" ဟု ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

ကွန်ပျူတာဂိမ်းဈေးကွက်ကို လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ရေးအတွက် SON
Y ကုမ္ပဏီက MICROSOFT နှင့် NOKIA ကုမ္ပဏီတို့ ကို ဒစ်ဂျစ်တယ်နည်း
ပညာအရ ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေစဉ် ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီက ၎င်းတို့ အ
တွက်လိုအပ်မည့် ဒစ်ဂျစ်တယ်အီလက်ထရောနစ် အခြေခံပစ္စည်းများ
ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်ရန် သုတေသနပြုကြိုးပမ်းနေ၏။ ယခုအခါ "ဆမ်
ဆောင်း"သည် ဒစ်ဂျစ်တယ် ကွန်ပျူတာချစ်ပ်မှ မော်နီတာအထိထုတ်လုပ်
ပေးရင်း ဒစ်ဂျစ်တယ်ခေတ်၏ အခြေခံအဆောက်အအုံ များကို တည်
ဆောက်ပေးလျက်ရှိသည် ။ တနည်းအားဖြင့် ဒစ်ဂျစ်တယ်ဈေးကွက် ရှယ်
ယာပြိုင်ဆိုင် လုယက်ရေးထက် နည်းပညာသစ်များ ပေါ်ထွန်းရေးကို
ဦးတည်ကြိုးပမ်းနေသည် ။ ဒစ်ဂျစ်တယ် နည်းပညာသစ်တစ်ရပ် ပေါ်
လာသည် နှင့် အခြားကုမ္ပဏီများ ထက် လက်ဦးမှုရှိစွာ အလျင်အမြန် အ
မြောက်အမြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခြင်းဖြင့် ဈေးကွက်လက်ဦးမှုကို ရယူခြင်း
ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆမ်ဆောင်းအမှုဆောင် အရာရှိချုပ်ယူ

နံက "ကျွန်တော်တို့ အတွက် ကင်မရာတို့ ၊ ဆဲလ်ဖုန်းတို့ ဆိုတဲ့ ပစ္စည်း အမျိုးအစားက အရေးကြီးဘူး၊ နည်းပညာသစ်နှင့် အရှိန်အဟုန် S P E E D က အရေးကြီးဆုံးပဲ၊ SUSHI စားသောက်ဆိုင်ရဲ့ မနေ့ကဈေးအကြီး ဆုံးငါးတွေဟာ ဒစ်ဂျစ်တယ်နည်းပညာခေတ်မှာ မနက်ဖြန်ဆိုရင် ဈေး အပေါ်ဆုံးငါးတွေ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်" ဟူ၍ ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ဒစ်ဂျစ်တယ်ခေတ်ကို ဦးဆောင်နိုင်ရေးအတွက် ကုန်ပစ္စည်းအမျိုး အစားက အရေးကြီး၊ နည်းပညာနှင့် အရှိန်အဟုန်နံက အရေးကြီးသည် " ဆိုသော ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီ၏ မဟာဗျူဟာက လျှပ်စီးလက်သလို၊ ရ တ်တရက် ပြုံးပြက်၊ ငြိမ်သက်သွားတတ်သော မျက်မှောက်ခေတ် အီလ က်ထရောနစ်ဈေးကွက်၏ သဘာဝနှင့် လွန်စွာအံဝင်ဝင်ကျရှိလှသည်။ ။ NOKIA ကုမ္ပဏီက တစ်နှစ်အတွင်း ဆဲလ်ဖုန်းအမျိုးအစား တစ်ဒီဇင်ခန့် ကို အမြောက်အများ ထုတ်လုပ်ရောင်းချနေစဉ် ဆမ်ဆောင်းက တစ်နှစ် အတွင်း ဆဲလ်ဖုန်းဒီဇိုင်းသစ်တစ်ရာကျော်ခန့် ထုတ်လုပ်ရောင်းချခဲ့သည် ။ ထိုနည်းဖြင့် MOBILE PHONE တတိယမျိုးဆက်သစ်ကို ဦးဆောင်ထု တ်လုပ်ခဲ့သော TOSHIBA ကုမ္ပဏီသည် ၎င်း၏ ဈေးကွက်ရှယ်ယာအများ စုကို ဆမ်ဆောင်းမှ လုယူသွားခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ။ အာရှတိုက်၏ CDMA မို ဘိုင်းလ်ဖုန်း ဈေးကွက်ကိုလည်း ဤနည်းဖြင့်ပင် ဆမ်ဆောင်းက ဦး ဆောင်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

၁၉၉၈ ခုနှစ် အာရှစီးပွားရေး အကြပ်အတည်းကာလက ဒုတိယတ န်းစားကုမ္ပဏီမျှသာဖြစ်သော "ဆမ်ဆောင်း"သည် အလုပ်ရုံပေါင်း (၃၂) ရုံခန့် ပိတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ။ ခေတ်နောက်ကျသော CORDLESS PHONE ၁၅၀ ၀၀ခန့်ကို လမ်းကြိတ်စက်ဖြင့် နင်းချေဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့် မဟာဗျူဟာပြောင်းခဲ့သည်။ ။ နည်းပညာသစ် ဒီဇိုင်းသစ်များ ထုတ်လုပ် ရေးအတွက် ပါရဂူဘွဲ့ရသူ ၈၀၀၀၀ ကျော် စုစည်းခဲ့သည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် ၂

၀၀၂ ခုနှစ်တစ်နှစ်ထဲမှာ ပင် ကုန်စည်အမျိုးအစားသစ် ၃၀၀၀၀ ကျော် ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ။ သို့ဖြင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် အမြတ်အစွန်း ဒေါ်လာ၁၂ ဘီလျံရရှိခဲ့ပြီး အီလက်ထရောနစ်ဈေးကွက်တွင် MICROSOFTကုမ္ပဏီပြီး လျှင် ဒုတိယနေရာရလာခဲ့သည်။ ။ ထိုသို့ အောင်မြင်လာခဲ့ခြင်း၏ အဓိက ဗျူဟာမှာ "အရည်အသွေးမြင့် များများ ထုတ်၊ ဈေးပေါ်ပေါက်နှင့် မြန်မြန် ရောင်း" ဟူ၍ ပင်ဖြစ်သည်။ ။ ဤနည်းဖြင့် ရှေ့လာမည့် ဒစ်ဂျစ်တယ်နည်းပညာ တော်လှန်ရေးခေတ်ကို ဆမ်ဆောင်းကုမ္ပဏီကြီးမှ တဆင့် အာရှက ဦးဆောင်ပေတော့မည်။

REF: DIGITAL MASTERS

NEWSWEEK-OCT/ NOV 04

*

ကွန်ပျူတာဝေဖာစစ်ပွဲ

ယခုအခါ နိုင်ငံတကာစီးပွားရေးဈေးကွက်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်း နယ်ပယ်အသီးသီးတွင် အသုံးချရန် လူသား၏ အသိဉာဏ်မျိုးရှိသော စက်ရုပ် (Artificial Intelligent Robot) များ ထုတ်လုပ်ပေးရန် တောင်းဆိုနေသည်။ ။ ထိုသို့လူသား၏ အသိဉာဏ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်နိုင်သည့် စက်ရုပ်မျိုးထုတ်လုပ်ရန် ပဉ္စမမြောက် ကွန်ပျူတာမျိုးဆက်သစ်တစ်ရပ် ဖန်တီးရေးအတွက် ပညာရှင်များကလည်း အပြင်းအထန်ကြိုးပမ်းနေကြသည်။ ။ အထူးသဖြင့် လူသား၏ ဦးနှောက်မှတ်ဉာဏ်၊ ဦးနှောက်တုန့်ပြန်မှုတို့ နှင့် နှိုင်းယှဉ်ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်မည့် ကွန်ပျူတာဝေဖာများ (သို့မဟုတ်) ကွန်ပျူတာချစ်များ ဖန်တီးရန်လိုအပ်နေသည်။ ။ ထိုသို့သော ကွန်ပျူတာဝေဖာမျိုး ထုတ်လုပ်နိုင်မည့်ကာလကို ၂၀၁၀ ခုနှစ်ဟု သုတေသီပညာရှင်များက မရေမရာ ခန့်မှန်းထားကြ သည်။ ။

ကွန်ပျူတာ ကော်ပိုရေးရှင်းများ ၏ ဈေးကွက်မဟာဗျူဟာ တောင်းဆိုချက်ကို အဓိက အဟန့်အတားပြုနေသည် မှာ ကွန်ပျူတာဝေဖာ (သို့) ချစ်များ ၏ အရည်အသွေးမြှင့်တင်ရေးနှင့် အရွယ်အစား သေးကျုံ့ပစ်နိုင်ရေးဖြစ်သည်။ ။ ဆီလီကွန်ချိုင့်ဝှမ်း သုတေသီများ အတွက် သော့ချက်အကူအညီပြု သူ န ၁၆၂၁ ကွန်ပျူတာဝေဖာများ ၏ လက်ရှိအရွယ်အစားများကို ထပ်မံသေးကျုံ့ပစ်လိုက်သည် နှင့် တပြိုင်နက် စည်းပတ်လမ်းကြောင်းပုံစံ (Circuit Pattern) ကိုလိုသလို ထိန်းသိမ်းပေးနိုင်မည့် အလင်းမျှင်(BEAM OF LIGHT) က ဝေဖာများ အတွင်းသို့

ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုသို့ အလင်းမျှင်ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်နိုင်ရေးအတွက် အသုံးပြုနိုင်မည့်ကြားခံပစ္စည်းတစ်မျိုး (Medium) ရှာဖွေတွေ့ရှိရေးအတွက် ယခုအခါ ပညာရှင်များ အပြိုင်အဆိုင်အလှအယက် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။ ။ သို့သော် မည်သည့် ဆီလီကွန်ချိုင့်ဝှမ်းမှ မည်သို့သောပညာရှင်မျှ ရှာဖွေမတွေ့နိုင်ခဲ့ကြသဖြင့် လက်မှိုငြိချနေခဲ့ကြသည် မှာ နှစ်အချို့ကြာခဲ့ပြီ။

တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ ဆီလီကွန်ချိုင့်ဝှမ်းမှ ကွန်ပျူတာဝေဖာပညာရှင်များ လက်မြှောက်အရှုံးပေး ထားရသည့် ပြဿနာကို ယခုအခါ အာရှတိုက်သားက လှပလွယ်ကူစွာ ဖြေရှင်းပြလိုက်သည်။ ။ ထိုအာရှတိုက်သားပညာရှင်မှာ ထိုင်ဝမ်လျှပ်ကူးတစ်ပိုင်း (SEMICONDUCTOR) ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီမှ ထိပ်တန်းပညာရှင် "ဘန်လင်း" (BURNLIN) ပင်ဖြစ်သည်။ ။ ဘန်လင်း၏ ဝေဖာပြဿနာဖြေရှင်းနည်းမှာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးဖြစ်သည်။ ။ ချစ်ပ်ပြားပေါ်သို့ ကျရောက်မည့်အလင်းမျှင်တန်းကို သာမန်လေထဲက မဖြတ်ခိုင်းဘဲ ရေထဲမှ ဖြတ်သန်းပေး လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ။ ထိုသို့အလင်းမျှင်တန်းကို သန့်စင်သောရေထဲမှ ဖြတ်သန်းခွင့် ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ဝေဖာပေါ်ရှိ ဆားကစ်လမ်းကြောင်းများ ၏ စီးဆင်းဖြတ်သန်းမှုကို ရှင်းလင်းပီပြင်စွာ မြင်တွေ့ခွင့်ရခဲ့သည်။ ။

မူလအစက ထိုင်ဝမ်သားလေဘန်းလင်း၏ ဝေဖာထုတ်လုပ်နည်းကို ဥရောပ ဆီလီကွန်ချိုင့်ဝှမ်းမှ ပညာရှင်များက ရယ်မောဟာသထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ။ ဂျပန်ပညာရှင်များကလည်း သံသယနှင့် စောင့်ကြည့်လေ့လာခဲ့ကြသည်။ ။ သို့သော် သူတို့ ကြာရှည်မရယ်မောနိုင်ခဲ့။ ကြာရှည်မစောင့်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ အကြောင်းမူ ကမ္ဘာကျော် IBM ကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီကြီးက ဘန်လင်း၏ နည်းကို ပထမဆုံးလက်ခံသုံးစွဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ထို့နောက် INTEL TAXAS စသ

ည့် ကုမ္ပဏီတစ်ကြီး လိုက်ပါလာတော့သည်။ သို့ဖြင့် ထိုင်ဝမ်လျှပ်ကူး တစ်ပိုင်းကုမ္ပဏီသည် ကွန်ပျူတာဝေဖာထုတ်လုပ်ရေးဈေးကွက်၏ ရှေ့ တန်းသို့ရောက်အောင် ထိုးဖောက်ချီတက်သွားသည်။

ယနေ့အထိ ကွန်ပျူတာဝေဖာချစ်ပုံ ပုံစံထုတ်လုပ်မှုနယ်ပယ်ကို အ မေရိကန်နိုင်ငံက ဦးဆောင်နေသည့်တိုင် ဝေဖာထုတ်လုပ်ရေး နည်းပ ညာတွင် ထိုင်ဝမ်ကအဓိလိုက်ပါလျက်ရှိသည်။ ယခုနှစ်တွင် ထိုင်ဝမ်၏ ကွန်ပျူတာဝေဖာထုတ်လုပ်တင်ပို့မှု ပမာဏမှာ ဒေါ်လာ ၇.၆ဘီလျှံအထိ ရှိလာနိုင်သဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံပြီးလျှင် ကမ္ဘာတွင် ဒုတိယအများ ဆုံး တင်ပို့သည့် နယ်ပယ်ဖြစ်လာနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ထိုင်ဝမ်လျှ ပ်ကူးတစ်ပိုင်းကုမ္ပဏီသည် ကွန်ပျူတာဝေဖာချစ်ပုံဆိုင်ရာ အသစ်လွင် ဆုံး နည်းပညာဖြစ်သည့် နာနို ၉၀ (NANOMETER 90) မျိုးဆက်သစ်ကို ထုတ်လုပ်လိုက်နိုင်ခြင်းဖြင့် ဝေဖာချစ်ပုံနာနိုနည်းပညာကို အဆင့်သစ် တစ်ဆင့်ဆီသို့ တွန်းပို့လိုက်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ဤနည်းပညာသစ်၏ တစ်ဆင့်တိုး ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုနှင့်အတူ လျှပ် ကူးတစ်ပိုင်း အီလက်ထရောနစ်ဈေးကွက်တွင် လည်း တိုက်ပွဲဒီရေမြင့် တစ်ရပ် လိုမ့်တက်လာနေလျက်ရှိသည်။ ယခုတစ်ကြိမ် ဝေဖာစစ်ပွဲ၏ ဆုံချက်သည် အနောက်ဥရောပထက် အရှေ့အာရှဆီသို့ ရွှေ့ပြောင်း ဗဟိုပြုလာဖွယ်ရှိသည်။ အကြောင်းမူ ယခုနှစ်များ အတွင်း အနောက်ဥ ရောပမှ လျှပ်ကူးတစ်ပိုင်း အီလက်ထရောနစ် စက်ရုံများကို အာရှတိုက် မှ ကုမ္ပဏီများက ဝယ်ယူရွှေ့ပြောင်းလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုနှစ် တွင် ကမ္ဘာ့ကွန်ပျူတာဝေဖာဈေးကွက်ရှယ်ယာတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ရှယ်ယာ ၄၀% နီးပါးမှ ၃၀% ကျော်သို့ ကျဆင်းလာချိန်၌ အာရှတိုက်၏ ကမ္ဘာ့ချစ်ပုံရှယ်ယာ ဈေးကွက်တွင် ပါဝင်မှုမှာ ၂၀% မှ ၂၆% သို့ မြင့်တ က်လာလျက်ရှိသည်။

သို့သော် ကမ္ဘာ့အဆင့်မြင့် နည်းပညာဈေးကွက်တွင် သရဖူဆောင်းခွင့်ရသည် ထက် သရဖူ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရသည့်တိုက်ပွဲက ပိုမိုခက်ခဲနက်နဲလေ့ရှိပါသည်။ ။ ယခုအခါ အာရှတိုက်မှ ထိုင်ဝမ်၏ ရေ MEDIUM အသုံးချ၍ ဝေဖာထုတ်လုပ်ရေးနည်းပညာ၏ အသီးအပွင့်များကို ဈေးကွက်တင်၍ အလျင်ရောင်းချနိုင်ရန် ကမ္ဘာ့ကုမ္ပဏီကြီးများက အသည်းအသန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိနေသည်။ ။ ဝေဖာချစ်ပ်ဈေးကွက် လက်ဦးမှုရယူရေးအတွက် တိုက်ပွဲသည် လည်း မကြာမီ သည်းမည်းပြင်းထန်လာနိုင်ပါသည်။ ။ သို့သော် နည်းပညာအရ အာရှတိုက်က စိတ်ပူပင်စရာမရှိလှပါ။ ထိုင်ဝမ်ပညာရှင် ဘန်းလင်းက အီလက်ထရွန်းနစ်အလင်းတန်း (Massive Parellel Electron Beam) အသုံးချနည်းဖြင့် ဝေဖာချစ်ပ်များ ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းရှိမည့် နည်းပညာသစ်တစ်ရပ်ကို ရရှိထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။ လာမည့် ဒုတိယအကြိမ် သတင်းနည်းပညာသစ် တော်လှန်ရေးကို အာရှတိုက်က အောင်မြင်စွာ ရှေ့ဆောင်သွားနိုင်ရေးမှာ သေချာသလောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

REF: WAFER WAR

NEWSWEEK-OCT /NOV 04

★